

Carina i la guerra a Costa d'Ivori

Carina va néixer a Costa d'Ivori, però va realitzar estudis d'Arquitectura a França. El 2004 va tornar a Àfrica per treballar com a arquitecte i impulsar l'Opus Dei. En aquest article explica com ha viscut els enfrontaments recents a la seva ciutat, Abidjan.

08/06/2011

Caminar al costat d'homes armats, fugir d'un refugi a un altre, amb sort menjar una vegada al dia, dormir als

passadissos per por de les bales perdudes, comprar menjar amb pànic a que s'iniciï el toc de queda, fer una cua d'hores per aconseguir queviures, recitar de nit un rosari darrere l'altre mentre s'escolten caure les bombes...

Són les experiències dels dos últims mesos i que podem recordar ara que, a poc a poc, gosem respirar la pau que per fi ha arribat a Abidjan (Costa d'Ivori).

"Mai he resat tant com en aquests dies"

El que es va iniciar al gener com una guerrilla, va anar augmentant d'intensitat fins que van aparèixer les armes pesades. Sortir al carrer suposava arriscar la vida.

Mai he resat tant com en aquests dies. Quan era impossible sortir, ni tan sols per assistir a la missa del diumenge, resàvem a casa per una

sola intenció: la pau, la pau a Costa d'Ivori. En aquells moments de tancament, ens consolaven les oracions que sabíem estaven arribant d'arreu del món. Així ens ho assegurava el Prelat de l'Opus Dei quan aconseguia comunicar-se amb nosaltres per donar-nos ànims.

Un favor de sant Josepmaria

Miracles? Molts. Larissa em va explicar que un dia es trobava en un refugi amb les seves amigues Valèria i Léo. Cansades de la inactivitat, es van decidir a estudiar una mica de matemàtiques en una habitació diferent que tenia ventilador. Pocs minuts després, una bala va entrar en el lloc que havien abandonat.

Simone, mare de família, convidava als fills i altres persones refugiades a casa a baixar al saló per resar el rosari totes les nits. Només quedava al primer pis una persona malalta que havien acollit. Una tarda, aquell

home va demanar que l'ajudessin a baixar doncs volia unir-se a l'oració. Minuts després, un obús va caure sobre l'habitació del malalt, destrossant-la i incendiant-la totalment. Afortunadament, ells es van salvar.

Marina explica un favor a la seva neboda. Els trets de metrallera i d'armes pesades l'havien deixat en un estat de xoc: no dormia, ni parlava, ni menjava. Marina i la mare de la noia es van preocupar molt i van confiar la seva salut a sant Josepmaria. Poc després, malgrat que els combats s'havien endurit i queien més bombes, la nena va caure en un profund somni. Va dormir durant dos dies i es va despertar restablerta. Ara no conserva records d'aquell malson.

Un àngel de la guarda i gestos de solidaritat

Joelle considera que aquell home que va trobar a la universitat el dia que van iniciar els trets era el seu àngel de la guarda. Arriscant la vida, els va acompanyar a travessar el campus universitari fins que, entre trets, van aconseguir trobar un taxi i fugir d'aquell lloc.

Els gestos de solidaritat són incomputables. Yvonne explica que la seva mare té una botiga de queviures i, quan escassejaven els aliments, va decidir repartir-ne sobretot entre els veïns. Dunia, que allotjava a casa a 35 persones i no tenia més menjar, va veure un dia com un amic va arribar a casa portant sobre les espatlles un sac de 25 quilos d'arròs. Marina va saber que el seu oncle no havia pogut traslladar-se al seu poble natal per enterrar al seu pare, ja que es trobava en una zona ocupada per un grup ètnic diferent. Els veïns, pertanyents a aquest grup, es van

oferir a viatjar en el seu nom i així poder enterrar el familiar.

Podria explicar moltes anècdotes. És evident que la població ha patit molt: s'han perdut vides, béns, habitatges... i ens queda un llarg treball de reconstrucció. Però, mirant enrere i sabent-nos protegits, no és difícil concloure que només Déu sap treure béns dels mals que nosaltres produïm.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/carina-i-la-
guerra-a-costa-divori/](https://opusdei.org/ca-ad/article/carina-i-la-guerra-a-costa-divori/) (24/03/2026)